a. grand, considerable; -LÆTAST (TT), v. refl. to pride oneself; -LÆTI, n. pride, pomp; -MANNLIGA, adv. magnificently; -MANNLIGR, a. grand, magnificent, generous; -MENNI, n. great, powerful man; -MENSKA, f. greatness, magnificence; -MÆLI, n. high words; -RÁÐR, a. imperious; -RÆÐI, n. great feat; -ÚÐLIGR, a. imposing; -VEGLIGR, a. magnificent; -VIRKR, a. doing great work; -VÆNLIGR, a. important; -BÆGR, a. exacting.

MIKILS-HÁTTAR, adv. distinguished. MIKJÁLS-MESSA, f. Michaelmas.

MIKLA (AĐ), v. (1) to make great, increase, magnify; m. sik, to pride oneself; (2) impers., e-m miklar e-t, one wonders at (konungi miklar þat með sjálfum sér, at); (3) refl., miklast, to acquire fame (ef konungr vill m. af þessu); to pride oneself (engi maðr miklist eða stærist af sinni ætt).

MIKLAN, f. increase, greatness. MILD-HUGAÐR, a. mild, kind-hearted.

MILDI, f. kindness, mercy, grace.

MILDINGR (-S, -AR), m., poet. a liberal
man (örr maðr heitir m.).

MILDI-VERK, n. work of charity.

MILD-LEIKR, m. mildness, mercy; -LIGA, adv. mildly, gently; -LIGR, a. mild, gentle.
MILDR, a. (1) mild, gentle, gracious; (2) munificent, liberal (m. af fé).

MILLI, prep. with gen., also MILLIM, MILLUM, (1) between (m. skógarins ok árinnar); sín á (or í) m., between (among) themselves; sigla m. landa, from one land to another; (2) special usages; var enn meirr vönduð veizla en þess í m., more than otherwise; um aðra hluti var skamt m. máls konunga, in other things there was no great difference between them; standa í m., to stand between, hinder;

mátti þar ekki í millim sjá, hvárr af öðrum myndi bera, it could not be seen which of the two would get the better of it; (3) ellipt. in 'm. ok'; upp með ánni, m. (viz. árinnar or hennar) ok skógarins, up along the river, between (it) and the forest.

MILLIM, MILLUM, prep. = milli.

MILLUM-FERÐ, f. going between, mediation (bréfsendingar ok -ferðir).

MILTI, n. milt, spleen.

MINJA-GRIPR, m. heirloom, keepsake (saxit var minjagripr þeirra).

MINJAR, f. pl. memorial, souvenir, keep-sake (hann tók hringinn Draupni ok sen-di Óðni til minja; þessa gripi skaltu eiga at minjum).

MINKA (AĐ), v., see 'minnka'.

MINN (MÍN, MITT), pron. my, mine.

MINNA (-TA, -TR), v. (1) to remind of (m. e-n e-s or e-n á e-t); hón hefir mik minnt þeirra hluta, or minnt mik á þá hluti, she has reminded me of those things; (2) impers., mik minnir e-s, I remember, think of (ávallt er ek sé fagrar konur, þá minnir mik þessarrar konu); (3) refl., minnast e-s, to remember, call to mind (H. minntist þess, at A. hafði rænta ok barða húskarla hans); eigi væri allfjarri at m. bín í nökkuru, to remember thee with some small pittance, give thee some trifle; m. á e-t, to bear in mind, remember; þá munu vér m. á hinn forna fjándskap, then we will bear in mind the old feud; to mention, talk of (hann minntist þá á marga luti þá, er fyrr höfðu verit).

MINNAST (T), v. refl. to kiss (m. við e-n or til e-s); hann spratt upp í móti honum ok minntist til hans, he rose and kissed him.

MINNI, n. (1) memory (hann missti minnis ok þótti nær sem vitstolinn) leggja e-t